

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619201481
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5619201481.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Meštríka, v právnej veci žalobkyne M. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX, zastúpenej Mgr. E. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XXX/X, L. M. proti žalovaným 1/ B. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. U. XX, 2/ Q. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, L. M. a 3/ Q. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, L. M., žalované 2/ a 3/ zastúpené JUDr. Jiřím Martausom, advokátom so sídlom F. X. M. XXX/XX, L. M., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 21C/20/2019-168 zo dňa 14. 01. 2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 21C/20/2019-179 zo dňa 14. 01. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým zamietol žalobu, vrátane nadväzujúceho výroku III. o nároku na náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku II., odvolaním nenapadnutom, **p o n e c h á v a** rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

Žalovaným **p r i z n á v a** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1, 2 OZ vo výroku I. zamietol žalobu v časti o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemku registra „C“, parc. č. 221/3, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 41 m², zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie L. U.. Vo výroku II. zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaných k pozemku registra "C", parc. č. 221/4, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 30 m², zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie L. U., v rámci ktorého podielového spoluvlastníctva podiel žalobkyne predstavuje 1/2, podiel žalovaného 1/ 1/4, podiel žalovanej 2/ 1/8 a podiel žalovanej 3/ 1/8, a toto podielové spoluvlastníctvo vysporiadal tak, že tento pozemok prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne s uložením jej povinnosti zaplatiť titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva žalovanému 1/ peňažnú náhradu vo výške 84,68 eur, žalovanej 2/ vo výške 42,34 eur a žalovanej 3/ vo výške 42,34 eur. Vo výroku III. určil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Vychádzal z toho, že mimosúdne rokovania spoluvlastníkov predmetných pozemkov nevedli k uzatvoreniu dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, a preto žaloba na jeho zrušenie a vyporiadanie bola legitímna. Súd nie je viazaný návrhmi strán týkajúcich sa spôsobu vyporiadania podielového vlastníctva, ale je povinný rešpektovať spôsoby vyporiadania vyplývajúce z ust. § 142 ods. 1 OZ. V poradí prvý zákonom ustanovený spôsob vyporiadania, teda del'ba každého z pozemkov na reálne časti zodpovedajúce výške spoluvlastníckych podielov, nebol možný, pretože žiadna zo strán sporu nenavrhlala ako dôkaz geometrické plány, ktoré by takéto rozdelenie preukazovali, pričom sám nemohol ex offa takéto dôkazy obstarávať. Preto zvažoval druhý záväzný spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva,

t. j. prikázanie spoločných pozemkov jednému alebo niektorým spoluvlastníkom do ich výlučného vlastníctva za súčasného určenia primeranej peňažnej náhrady pre odstupujúcich spoluvlastníkov. Pokiaľ ide o pozemok registra „C“ parc. č. 221/4, jedná sa o pozemok, o ktorý mala záujem len žalobkyňa, ktorá mala najväčší spoluvlastnícky podiel (1/2) a vzhľadom na možnosť účelnejšieho využitia tohto pozemku žalobkyňou, keďže len ona má na ňom postavený rodinný dom súp. č. XXX patriaci do jej výlučného vlastníctva, rozhodol o jeho prikázaní do jej výlučného vlastníctva a súčasne jej uložil povinnosť uhradiť odstupujúcim spoluvlastníkom z titulu vyporiadania peňažnej náhrady vo výške nespornej ceny pozemku 11,29 eur/1 m², vychádzajúc z výmery pozemku a spoluvlastníckych podielov odstupujúcich spoluvlastníkov. Vo vzťahu k pozemku registra „C“ parc. č. 221/3, mal z listov vlastníctva č. XX a XXXX, k.ú. L. U. preukázané, že kotolňa a veranda, ktoré sú postavené na pozemku registra „C“ parc. č. 221/3 patria do výlučného vlastníctva žalobkyne (ako súčasť rodinného domu súpisné č. XXX), pričom prihliadol na skutočnosť, že veranda fakticky predstavuje jediný možný vstup pre žalovaných do ich rodinného domu súp. č. XXX, a preto nemohol zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo ani k predmetnému pozemku, ani prikázaním do výlučného vlastníctva žalobkyne, ani do nového (užšieho) podielového spoluvlastníctva žalovaných. Rozhodnutím súdu o prikázaní pozemku žalobkyni by sa ešte viac zhoršilo postavenie žalovaných, ktorí už v súčasnosti majú problematický prístup k svojmu obydliu (cez uvedenú verandu žalobkyne, ktorá tento stav len fakticky toleruje), pričom nemôže posilňovať takýto nežiaduci stav. Prikázaniu parcely č. 221/3 do výlučného spoluvlastníctva žalovaných zase bránila okolnosť, že sa na nej nachádza (výlučne) rodinný dom žalobkyne a vyporiadanie spoluvlastníctva spôsobom, že pozemok pod stavbou bude vlastníť osoba odlišná od vlastníka stavby, je nežiaduci (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo 2977/2010.) Preto nemohol uplatniť v poradí tretí spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva predajom parcely tretej osobe a rozdelenie výťažku medzi spoluvlastníkov podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov, keďže by sa vlastníkom stala osoba odlišná od vlastníka rodinného domu súp. č. XXX. Vzhľadom na tieto okolnosti hodné osobitného zreteľa, podľa § 142 ods. 2 OZ rozhodol, že nezruší a nevyporiada podielové spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu, resp. predajom veci a rozdelením výťažku, a preto v tejto časti žalobu zamietol. Ďalej mal za to, že z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že rodinný dom žalobkyne súp. č. XXX je postavený na parcelách 221/3 a 221/4. Z listu vlastníctva č. XX zase vyplýva, že rodinný dom žalovaných súp. č. XXX je postavený len na parcele č. 221/1, preto ak by kotolňa a veranda postavené na parcele č. 221/3 boli súčasťou rodinného domu súp. č. XXX, ako tvrdil žalovaný 1/, malo by byť potom na liste vlastníctva č. XX uvedené, že tento rodinný dom žalovaných je postavený aj na parcele č. 221/3. Ani jeden z dôkazov navrhnutých žalovaným 1/ (stavebné povolenie, kolaudačné rozhodnutie a ďalšie) pritom nebol spôsobilý ako dôkaz opaku preukázať, že kotolňa a veranda patria ako súčasť rodinného domu súp. č. XXX žalovaným, a tým vyvrátiť záväznosť a hodnovernosť výpisov z listov vlastníctva (§ 70 Katastrálneho zákona). Pokiaľ žalovaní argumentovali tiež okolnosťami vzťahujúcimi sa na dávnejšie obdobie, ktoré ak by aj boli preukázané, by neboli relevantné z hľadiska posúdenia aktuálnych vlastníckych pomerov k spornej verande a kotolni, pričom sami uznávali, že oficiálne nie sú považovaní za vlastníkov verandy a kotolne, z ktorého dôvodu žalovaný 1/ inicioval rôzne konania na prešetrenie stavu, avšak nedospel k uspokojivému zisteniu. Návrh žalovaného 1/ na vykonanie dokazovania vyžiadaním projektovej dokumentácie k prístavbe, resp. nadstavbe rodinného domu súp. č. XXX zamietol, pretože sa nejednalo o dôkaz spôsobilý preukázať vlastnícke právo ku kotolni a verande v súčasnosti, čím by išlo o nehospodárne vykonanie dôkazu. Projektová dokumentácia, ak by aj indikovala určitú stavebnú oddelenosť kotolne a verandy od ich nadstavby (v čase jej projektovania) by vzhľadom na časový odstup niekoľkých desaťročí od jej vypracovania nemala žiadnu výpovednú hodnotu k súčasným vlastníckym pomerom kotolne a verandy, ktorá okolnosť bola ako predbežná otázka relevantná v tomto konaní. Podielové spoluvlastníctvo k parcele č. 221/3 nemohol vysporiadať ani podľa § 142 ods. 3 OZ, teda zriadením vecného bremena, pretože takýto spôsob vyporiadania spoluvlastníctva je možný len pri vyporiadaní reálnym rozdelením spoločnej veci, k čomu však nedošlo. Pretože žalobkyňa sa domáhala v rámci konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k dvom pozemkom, pričom vo vzťahu k jednému pozemku bola v plnom rozsahu úspešná a vo vzťahu k druhému nie, bola v spore úspešná v rozsahu 50 %, a preto podľa zásady úspechu podľa § 255 CSP nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán.

2. Proti výroku II. uvedeného rozsudku a nadväzujúcemu výroku o nároku na náhradu trov konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ CSP a žiadala ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo zmeniť a jej žalobe v tejto časti v plnom rozsahu vyhovieť. Poukázala na to, že žalovaní jej už v minulosti ponúkli v rámci zákonného predkupného práva svoje spoluvlastnícke podiely na odpredaj, čo

akceptovala, avšak nesúhlasila s navrhovanou cenou, z čoho vyplýva, že nemajú záujem na zachovaní podielového spoluvlastníctva, keď v súčasnosti aj rokujú o predaji svojich spoluvlastníckych podielov na rodinnom dome súp. č. XXX M. Z., t. j. jej bývalému manželovi. Nie sú pravdivé ich tvrdenia, že majú spoluvlastnícke podiely aj na kotolni a verande jej rodinného domu súp. č. XXX. Tento bol skolaudovaný v roku 1993 a stavebníci v tom čase predložili všetky relevantné doklady v rámci stavebného konania o vlastníctve stavby, na základe čoho bola táto zapísaná ako samostatný rodinný dom, a to bez akýchkoľvek tiarch v prospech iných osôb, t. j. právnych predchodcov žalovaných. Výlučnou vlastníčkou rodinného domu súp. č. XXX sa stala v rámci vyporiadania majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva s bývalým manželom M. Z., keď v čase vyporiadania tohto majetku bola stavba v bezpodielovom spoluvlastníctve bez akýchkoľvek práv v prospech tretích osôb. Žalovaní nepredložili žiadne právne relevantné doklady o nimi uvádzaných skutočnostiach. Tvrdenie, že vchod cez verandu je jediným vchodom do časti rodinného domu súpisné č. XXX, sa nezakladá na pravde, keďže z písomných dokladov ňou predložených je zrejmé, že k takémuto stavu došlo na základe vzájomnej dohody medzi ich právnymi predchodcami a súčasnými spoluvlastníkmi rodinného domu súp. č. XXX a v minulosti vchod do rodinného domu bol spoločný cez schodište a vonkajšiu verandu nachádzajúcu sa v rodinnom dome súpisné č. XXX. Až po uzatvorení dohody začali využívať zadný vchod cez miestnosť - verandu nachádzajúcu sa v rodinnom dome súpisné č. XXX. Z predloženej dokumentácie je tento stav zrejmý, na túto skutočnosť boli zo strany žalobkyne žalovaní písomne upozornení, t. j. že užívajú jej nehnuteľnosť bez akéhokoľvek právneho titulu a toto konanie sa dialo so súhlasom spoluvlastníkov, resp. v súčasnej dobe výlučnej vlastníčky, čo však nezakladá ich spoluvlastnícke právo k stavbe rodinného domu súp. č. XXX. Taktiež sú zavádzajúce tvrdenia, že v kotolni nachádzajúcej sa v rodinnom dome súpisné č. XXX sa nachádzajú vykurovacie telesá pre rodinný dom súp. č. XXX, keďže v tomto priestore sa nachádzajú potrubné rozvody plynu a vykurovacie telesá sú umiestnené v rodinnom dome súp. č. XXX. Predmetom konania bolo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemkom KN-C parc. č. 221/3 a KN-C parc. č. 221/4 a nie konanie o vlastníckom práve k stavbe rodinného domu súp. č. XXX. Právny záujem na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníckeho práva k pozemkom pritom preukázala pre nadobudnutie právnej istoty. Súd sa nedostatočne vysporiadal s predloženými dôkazmi a uspokojil sa len s tvrdeniami žalovaných a odmietol vykonanie ďalších dôkazov, ktoré sú pre konanie dôležité a na základe takto nedostatočne zisteného skutkového stavu nesprávne vec právne posúdil

3. Žalovaný 1/ vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že veranda bola vybudovaná a využívaná výlučne rodinou A.. Žalobkyňa si nárokuje na kotolňu a verandu, pričom nevie preukázať nadobudnutie tohto majetku a žiadny dôkaz o jeho nadobudnutí nepredložila. Súpisné č. XXX bolo pridelené rodinnému domu v rozpore so zákonom. Súčasne pripojil čestné prehlásenia M. Z., majiteľa nehnuteľnosti XXX a v minulosti staviteľa prístavby a nadstavby stavby č. XXX, ako aj J. E. potvrdzujúce užívanie verandy a kotolne rodinou A., resp. užívanie verandy od jej vybudovania až doposiaľ rodinou A. a kotolne rodinou A. a rodinou Z.. Poukázal na to, že predložil stavebné povolenie k stavbe so súpisným č. XXX, a to k prístavbe a nadstavbe rodinného domu č. XXX vytvorením samostatnej bytovej jednotky, pričom ku kolaudácii došlo v roku 1993 a žiadosť o pridelenie súpisného čísla je až z roku 2010, do kedy bola evidovaná pod súpisným č. XXX podľa stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia. Potvrdil pravdivosť tvrdení žalobkyne, že pozemky spolu s kotolňou a verandou jej ponúkli na odkúpenie za 3 000,- Sk, čo pri dnešných cenách je primerané, pričom platnosť zmluvy o budúcej zmluve, na základe ktorej mali nehnuteľnosti odpredať M. Z., už uplynula. Ďalej uviedol, že má záujem nastahovať sa do rodinného domu súp. č. XXX a užívať jediný vstup do nehnuteľností umiestnených na parcele č. 221/3 cez tzv. verandu a kotolňu, ktorý je vstupom jediným, pričom sa odvolával aj na dohodu z roku 1987, kde je jasne napísaný spôsob užívania nehnuteľností. Čo sa týka vysporiadania majetku patriaceho do BSM manželov M. Z. a žalobkyne, títo sa dohodli o vlastníctve žalovaných bez ich súhlasu a vedomia, pričom ich dohoda mala právny základ v dohode o zrušení a vyporiadaní podielového vlastníctva medzi M. Z., M. Z. a B. A., t. j. nebohý otec a Z. A., nebohá matka zo dňa 26. 11. 2010, pričom kotolňa a veranda bola vybudovaná ešte pred rokom 1985, takže žalobkyňa a jej bývalý manžel ich nemohli nadobudnúť počas manželstva, kedy mala žalobkyňa 15 rokov, preto mal za to, že preukazovanie vlastníctva len výpisom z katastra je nepostačujúce. Zmluva z roku 1987 bola uzatvorená na základe zmluvy, dohody pri prístavbe domu a užívanie z roku vybudovania rodinného domu cca 1966 a spísaná bola v roku 1987, od kedy sa na vstup do domu č. XXX užíva veranda a kotolňa a kedy ešte rodinný dom so súp. č. XXX neexistoval (zrealizovaný bol v roku 1993).

4. Žalované 2/, 3/ vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, keďže aj v zamietajúcej časti zodpovedá užívateľskému a právnomu stavu. Na pozemku parcela č. C-KN 221/3 sa totiž reálne aj právne nachádzajú súčasť dvoch rodinných domov, a to súp. č. XXX, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve žalovaných a M. Z. a súp. č. XXX, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Súčasť rodinného domu žalobkyne súp. č. XXX nie je postavená na pozemku parcele č. C-KN 221/3, ale je postavená na súčasť rodinného domu č. XXX, ktorá je postavená na parcele č. C-KN 221/3, pričom podľa § 120 ods. 1 OZ, podľa ktorého súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. Pokiaľ ide o časti stavieb rodinných domov súp. č. XXX a súp. č. XXX nachádzajúcich sa na pozemku parcele č. C-KN 221/3, tak prízemná časť je súčasťou rodinného domu súp. č. XXX, je s ním pevne spojená, nachádza sa tam vchod do neho a tvorí jeho neoddeliteľnú stavebnú a funkčnú súčasť, ktorú nemožno oddeliť bez toho, aby sa tým rodinný dom znehodnotil, pretože okrem iného sa tam nachádza aj plynová prípojka, kotolňa, elektrické rozvody slúžiace rodinnému domu súp. č. XXX. Táto sporná súčasť rodinného domu súp. č. XXX postavená na spornej parcele č. C-KN 221/3 vždy bola súčasťou a slúžila rodinnému domu súp. č. XXX a vždy bola užívaná len spoluvlastníkmi tohto domu. Nad touto súčasťou rodinného domu súp. č. XXX je postavená nadstavba, ktorá je zase súčasťou rodinného domu súp. č. XXX vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Vzhľadom k tomu, že sa na pozemku parc. č. C-KN 221/3 nachádzajú súčasť dvoch rodinných domov, je spravodlivé a zákonné, aby pozemok pod týmito stavbami zostal aj naďalej v spoluvlastníctve všetkých spoluvlastníkov stavieb na ňom postavených. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že žalované na preukázanie svojich tvrdení nepredložili žiadne listinné dôkazy, tak ich tvrdenie je preukázané nespornými tvrdeniami strán sporu a vyplýva z ust. § 120 ods. 1 OZ, ako aj zo zadovaných dôkazov. Sama žalobkyňa tvrdí, že na pozemku parcela č. C-KN 221/3 je vybudovaný jeden z vchodov do rodinného domu súp. č. XXX v spoluvlastníctve žalovaných, pričom jednoducho vchod do rodinného domu nie je len jeho príslušenstvom, ale je jeho súčasťou.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaných zotrvala na skutočnostiach uvedených v odvolaní. Čestné prehlásenia bývalého manžela M. Z. a priateľky J. E. považovala za vykonštruované, účelové a nepravdivé, nehovoriace nič o vlastníckom práve, ale len o užívaní, keď predmetom konania bolo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemkom a nie konanie o vlastníckom práve k stavbe rodinného domu súp. č. XXX. V podaní právneho zástupcu žalovaných absentujú akékoľvek doklady o ich tvrdeniach a obmedzuje sa len na citáciu ustanovení OZ o spoločnej veci. Na základe spoluvlastníckych podielov na pozemkoch, ktoré sú predmetom sporu, odvodzuje aj právo k stavbe, ktoré ústne tvrdenia nie sú však v súlade s právnym stavom, keďže nepredložili ani v prvoinštančnom, ani v odvolacom konaní žiadne nové relevantné dôkazy.

6. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne ďalej uviedol, že pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že je výlučnou vlastníčkou rodinného domu súp. č. XXX na základe vyporiadania majetku patriaceho do BSM, tak táto dohoda mala právny základ v dohode o zrušení a vyporiadaní podielového vlastníctva z 26. 11. 2010, v ktorej nie je spomenutá kotolňa a veranda, a preto tieto nemohli byť ani predmetom dohody o vyporiadaní BSM z 18. 05. 2015. Znovu poukázal na dohodu podielových spoluvlastníkov z 05. 09. 1987 o užívaní rodinného domu č. XXX, ktorá je stále platná. Poukázal na to, že ešte jeho otec neb. B. A. robil zadarmo na prístavbe a nadstavbe rodinného domu žalobkyne. Poukázal na to, že samotná žalobkyňa sa snaží predať svoj majetok už niekoľko rokov, avšak nemôže nájsť kupcu, keďže sa jedná o nevyporiadany majetok.

7. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného 1/ uviedla, že zotrváva na podanom odvolaní a na doterajších vyjadreniach.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a nadväzujúcom výroku III. o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny. Vo výroku II., odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

9. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania žalobkyňa, konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie a v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom pre nezrušenie a nevyporiadanie

podielového spoluvlastníctva k C-KN parcele č. 221/3, pretože z listinného dôkazu predloženého samotnou žalobkyňou, a to dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva z 26. 10. 2010, ktorú uzavrela spolu s vtedy ešte manželom M. Z. a predávajúcimi právnymi predchodcami žalovaných, t. j. ich rodičmi B. A. a Z. A., rod. Z. vyplýva, že boli podielovými spoluvlastníkmi spolu s B. A. po 1/2 stavby rodinného domu č. XXX postaveného na parcele č. C-KN 221/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 508 m², ako aj uvedenej parcely, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX, z ktorej bodu 3 vyplýva, že na základe geometrického plánu č. 43606032-33/2009 z 03. 05. 2009 úradne overeného na Správe katastra Liptovský Mikuláš 15. 12. 2009 z KN-C parcely č. 221/1 o výmere 508 m² boli oddelené a zamerané aj nové KN-C parcely č. 221/3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 41 m², č. 221/4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m² a č. 221/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 161 m², ku ktorým podielové spoluvlastníctvo zrušili a vyporiadali tak, že tieto nadobudli každý z manželov do bezpodielového spoluvlastníctva v podiele po 1/2 a súčasne sa v bode III. odsek 6 dohodli, že manželia Z. sa zaväzujú, že každú sobotu v čase od 12,00 hod. do 16,00 hod. umožnia manželom A. prístup do verandy rodinného domu súp. č. XXX, avšak len za účelom kontroly elektrických hodín a údajov z nich, ktorá však ako to medzi stranami nebolo sporné, nie je tou verandou, ktorou žalovaní uskutočňujú vstup do ich rodinného domu.

Z ďalšieho listinného dôkazu predloženého samotnou žalobkyňou, a to notárskej zápisnice z 12. 04. 1991 obsahujúcej kúpnu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena vyplýva, že právni predchodcovia jej a jej vtedy ešte manžela M. Z., t. j. jeho rodičia B. Z. a M. Z., rod. A. boli, a to konkrétne M. Z., rod. A. podielovou spoluvlastníčkou 1/2 parcely č. 221/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 502 m², na ktorej je postavený dom súp. č. XXX, ktorého sú s manželom podielovými spoluvlastníkmi v 1/2 podiele, ktorý bol postavený na základe stavebného povolenia vydaného ONV - odbor výstavby v Liptovskom Mikuláši zn. Vyst. 3861/65 a daného do užívania na základe užívacieho obývacieho povolenia vydaného uvedeným orgánom pod zn. Vyst. 5795/69-S1 zo dňa 29. 12. 1969, na užívaní ktorého sa dohodli s ďalšími podielovými spoluvlastníkmi v 1/2 podiele, a to právnymi predchodcami žalovaných, t. j. ich rodičmi dohodou uzavretou 15. 09. 1987, vrátane ostatného príslušenstva patriaceho k rodinnému domu č. XXX - drevárne, plynovej kotolne, prístrešku tak, že ich budú užívať v polovici. Práva a povinnosti z dohody podielových spoluvlastníkov o užívaní spoločnej veci pritom nezanikajú smrťou osôb z tejto dohody zaviazaných alebo oprávnených a môžu byť zároveň so spoluvlastníckym podielom prevezené na právnych nástupcov účastníkov tejto dohody, t. j. touto dohodou po prevode predmetných spoluvlastníckych podielov z právnych predchodcov, manželov Z. na žalobkyňu a jej vtedy ešte manžela a následne pri vyporiadaní BSM z jej bývalého manžela na ňu zostala žalobkyňa viazaná. Z uvedených listín vyplýva, že pôvodný rodinný dom č. súpisné XXX postavili spoločne právni predchodcovia strán, a to manželia B. Z. a M. Z., rod. A. spolu s B. A. a jeho manželkou Z. A., rod. Z. na základe stavebného povolenia a začali užívať spoločne na základe uvedenej dohody, z čoho vyplýva, že dom súp. č. XXX je postavený nielen na KN-C parcele č. 221/1 o výmere 161 m², ale aj na parcele 221/3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 41 m², ktorá je predmetom sporu, z ktorého dôvodu neobstoja tvrdenia žalobkyne, že žalovaní ju užívajú bez právneho dôvodu, čím je aj spochybnená hodnovernosť zápisu na LV č. XX, podľa ktorého rodinný dom súp. č. XXX stojí len na C-KN parcele č. 221/1, čo taktiež spôsobuje vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti. Uvedené potvrdzuje aj stavebné povolenie pre žalobkyňu a jej bývalého manžela zo 06. 06. 1991, z ktorého vyplýva, že prístavba a nadstavba rodinného domu so vznikom samostatnej bytovej jednotky bude zrealizovaná na pozemku parc. č. 221/1, vtedy ešte pred vyhotovením uvedeného geometrického plánu o výmere 508 m².

Vychádzajúc aj z uvedeného právneho posúdenia, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami žalobkyne, či už v prvoinštančnom, alebo v odvolacom konaní, krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania vzhľadom na polovičný úspech žalobkyne vo veci (§ 255 ods. 2 CSP).

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovaným ako plne úspešným v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).